

2025 NOVEMBER

MARKETING-
COMMUNICATIE

Wordt onze toekomst opgegeten?

De verbanden tussen landbouw, ontbossing en biodiversiteit – en de gevolgen voor investeerders

Marie Niemczyk

Head of ESG Client
Portfolio Management

Benjamin Manent-Manent

ESG Portefeuille
Beheerder

De ontbossing en het verlies aan biodiversiteit gaan steeds sneller, wat grote financiële risico's met zich meebrengt voor bedrijven en investeerders. Wereldwijde toeleveringsketens blijven een belangrijke bijdrage leveren, terwijl de druk van de regelgeving blijft toenemen. De EU Ontbossingsverordening (EUDR) is een voorbeeld van deze verschuiving naar verplichte transparantie, ook al laat de vertraagde implementatie ervan de complexiteit zien van het transformeren van wereldwijde waardeketens.

Voor beleggers is de natuur een bron van dubbele materialiteit geworden: bedrijven hebben invloed op ecosystemen en de achteruitgang van ecosystemen heeft steeds meer invloed op de prestaties van

bedrijven door verstoringen van de aanvoer, hogere kosten en blootstelling aan reputatieschade.

Omdat biodiversiteit inherent lokaal is, vereist het beoordelen van deze risico's een geografisch nauwkeurige analyse en een beter begrip van de wisselwerking tussen bedrijfsactiviteiten en ecosystemen ter plaatse.

Naarmate de regelgeving zich ontwikkelt en de verwachtingen stijgen, hebben beleggers behoefte aan robuuste analytische kaders, gerichte betrokkenheid en proactief risicobeheer om door dit nieuwe landschap te navigeren en een duurzamere economische transitie te ondersteunen.

Gaan, gegaan en weg: verlies aan biodiversiteit, oorzaken en gevolgen voor beleggers

Verlies aan biodiversiteit: ook een beleggingsuitdaging

Het verlies aan biodiversiteit is een van de grootste systeemrisico's voor onze economieën en samenlevingen, met *een directe financiële materialiteit voor beleggers*¹. Biodiversiteit is niet alleen een natuurlijk erfgoed, het ondersteunt ook de helft van het wereldwijde BBP – 55 biljoen dollar – door de ecosystemendiensten die het levert. Bestuiving, vruchtbaarheid van de bodem, klimaatregeling, toegang tot schoon water en bescherming tegen natuurrampen zijn allemaal afhankelijk van het behoud van biodiversiteit.

Veel belangrijke sectoren van onze economie zijn afhankelijk van gezonde ecosystemen. Chemie, farmaceutica, energie, textiel en landbouw en voedsel – 80% van de gewassen is afhankelijk van bestuivers.

In de loop der tijd hebben we de diversiteit van de gewassen die we produceren verminderd. Vandaag de dag bestaat een enorme 66% van de wereldwijde voedselproductie uit slechts negen gekweekte soorten,

wat een structurele kwetsbaarheid in onze economische systemen blootlegt. Een dergelijke concentratie vermindert niet alleen de algehele biodiversiteit waarvan bestuivers en anderen afhankelijk zijn, het gebrek aan diversiteit maakt onze voedselsystemen extra kwetsbaar voor klimaatschokken, ziekten of ecologische onevenwichtigheden. Onze landbouwsystemen en het daarmee gepaard gaande verlies aan biodiversiteit kunnen een economische schok of hongersnood veroorzaken.

**Veranderingen in
landgebruik, waaronder
ontbossing en uitbreiding van
de landbouw, hebben de grootste
relatieve negatieve invloed op
de natuur sinds 1970.**

IPBES, 2019

Oorzaken van biodiversiteitsverlies: de rol van ontbossing en landbouw

Het tempo van deze erosie versnelt. Volgens de laatste wereldwijde beoordeling door IPBES² worden nu tot een miljoen dier- en plantensoorten met uitsterven bedreigd, waarvan er de komende decennia veel

zouden kunnen verdwijnen. Deze uitstervingsnelheid is "ten minste tientallen tot honderden keren hoger dan het gemiddelde over de afgelopen 10 miljoen jaar."³

1 – United Nations IPBES, IMF – *Embedded in Nature: Nature-Related Economic and Financial Risks and Policy Considerations*

2 – IPBES is het Intergouvernementeel Platform voor Wetenschap en Beleid inzake Biodiversiteit en Ecosysteemdiensten, ondersteund door secretariaatsdiensten van het UNEP (United Nations Environment Programme). Het kan worden gezien als het biodiversiteitsequivalent van het IPCC voor het klimaat (Intergovernmental Panel on Climate Change).

3 – Ibid

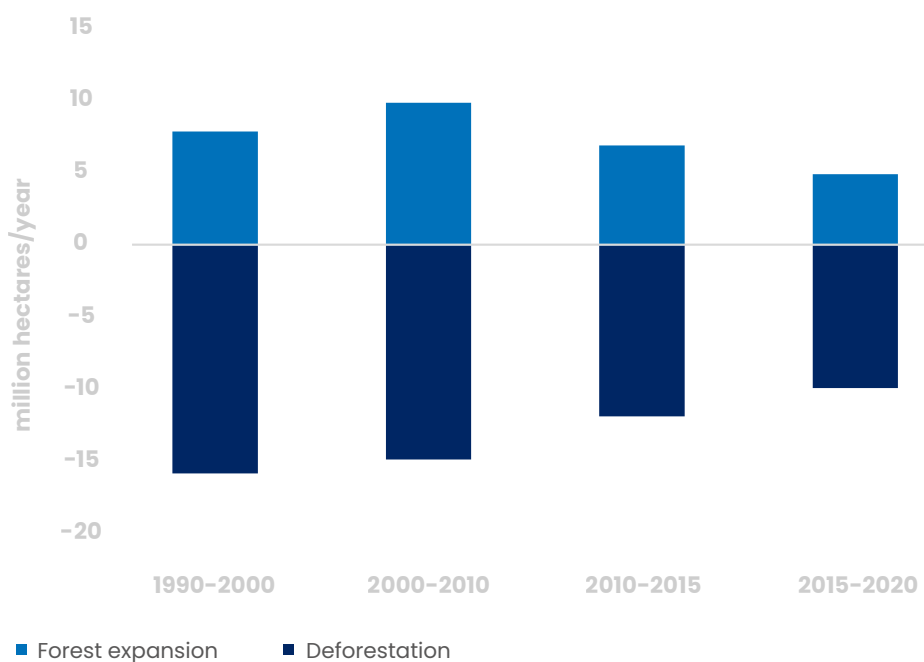
Van de belangrijkste directe oorzaken van de achteruitgang van biodiversiteit voert verandering in landgebruik de lijst aan, met name de omzetting van natuurlijke bossen in landbouw- of weidegrond.

"Veranderingen in landgebruik, waaronder ontbossing en uitbreiding van de landbouw, hebben de grootste relatieve negatieve invloed op de natuur gehad sinds 1970." De Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties (FAO) schat dat de uitbreiding van de landbouw verantwoordelijk was voor ongeveer 90%

van de wereldwijde ontbossing.

De netto-ontbossing zet zich door en herstelt helemaal niet. Recente trends in bosdynamiek illustreren dit. Hoewel er vooruitgang wordt geboekt met herbebossing en herstel, zijn deze nog lang niet voldoende in vergelijking met het tempo van de ontbossing. Tussen 1990 en 2020 zijn de jaarlijkse verliezen aan natuurlijke bossen consequent groter dan de winsten door bosuitbreiding, zoals te zien is in Afbeelding 1.

Afbeelding 1: Wereldwijde bosuitbreiding en ontbossing

Bron: FAO, 2020

Ontbossing is voornamelijk het gevolg van een handvol grote landbouwketens. Tussen 2001 en 2015 waren vee, palmolie en soja alleen al verantwoordelijk voor het grootste deel van de wereldwijde ontbossing. Dit

benadrukt het onevenredige effect van een paar landbouwproducten, met name deze runderen, palmolie en soja-producten.

4 - IPBES, 2019, [Het mondiale evaluatie-rapport over biodiversiteit en ecosystemendiensten, 2019](#). Geraadpleegd op 10 november 2025.

Afbeelding 2: Bosverplaatsing (geselecteerde goederen)

Grondstoffen	Ontbossing (2001-15, Mha)
Vee (weiland als landgebruik)	45,1
Oliepalm	10,5 (waarvan 6,2 direct)
Soja	8,2 (waarvan 3,9 direct)
Cacao	2,3
Rubberplantage	2,1
Koffie	1,9
Plantage houtvezel	1,8

Bron: Global Forest Watch, World Resources Institute, 2024

Naast de ecologische impact is ontbossing een systemisch probleem met verreikende economische, sociale en milieugevolgen. Het wakkert de klimaatverandering aan (verantwoordelijk voor bijna

een kwart van alle broeikasgasemissies gerelateerd aan landgebruik), verergert het verlies aan biodiversiteit en ondermijnt uiteindelijk de ecosystemendiensten waar de wereldeconomie van afhankelijk is.

Meerdere belanghebbenden, meerdere verantwoordelijkheden

Wat wordt er gedaan? Door wie? Wie moet er nog meer in actie komen?

Beperkte bedrijfsinitiatieven

Ondanks hun aanzienlijke blootstelling aan ontbossing hebben veel producenten in de rundvlees-, rubber-, hout-, soja-, palmolie-, cacao- of koffiesectoren nog steeds geen duidelijk anti-ontbossingsbeleid.

Internationale initiatieven: voornamelijk vrijwillig van aard

Vrijwillige toezeggingen van bedrijven en staten, zoals de New York Declaration on Forests uit 2014 of de Glasgow Declaration op COP26, zijn onvoldoende geweest. Beperkt door ongelijke deelname, het ontbreken van bindende mechanismen en een gebrek aan transparantie van de toeleveringsketen, zijn de compliancekosten grotendeels op de producenten afgewenteld. Bedrijven en overheden hebben geen

duidelijke economische stimulansen en er staan geen sancties op niet-naleving.

In 2020 erkende de VN dit collectieve falen. Geen van de twintig Aichi biodiversiteitsdoelen die in 2010 werden vastgesteld, werden volledig gehaald tegen 2020, wat de noodzaak van een juridisch bindend regelgevend kader benadrukt.

Een Noord-Zuid kwestie?

Ontbossing is ook een symptoom van een geografisch onevenwicht tussen producerende en consumerende regio's. Hoewel het verlies aan bos geconcentreerd is in de tropische gebieden van Zuid-Amerika, Afrika en Zuidoost-Azië, is het grotendeels een reactie op de groeiende vraag van elders – met name de ontwikkelde landen. Landbouwgrondstoffen met een grote impact worden meestal in het Zuiden geproduceerd maar in het Noorden geconsumeerd, waardoor ontbossing niet alleen een lokaal probleem is, maar ook een kwestie van mondiaal bestuur.

Deze grondstoffen vertegenwoordigen namelijk een enorme import door ontwikkelde markten, met name de Europese Unie, die voor 60% van haar voedselbehoefte afhankelijk is van buitenlandse ecosystemen. Op dit moment importeert de EU 30-40% van het voedsel dat op haar grondgebied wordt geconsumeerd⁵. De EU importeert dus ongeveer 16% van de ontbossing wereldwijd en is daarmee na China de grootste netto-importeur van ontbossing.

Het Europese dieet: honger naar geïmporteerde ontbossing

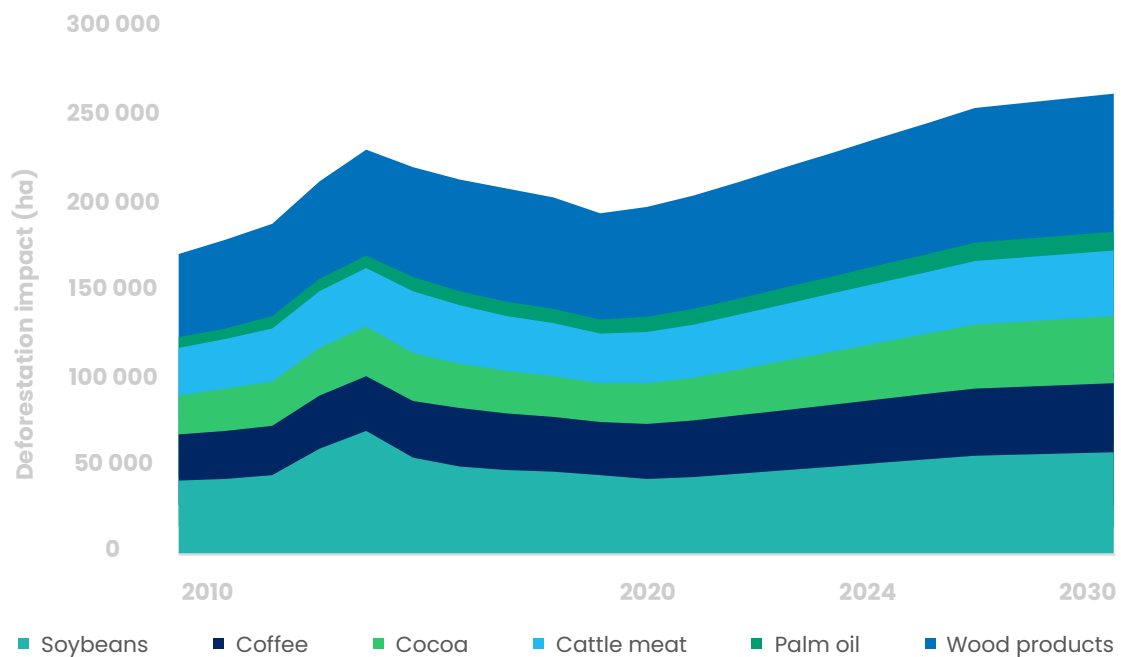
De Europese consumptie van landbouwproducten zoals cacao, soja, palmolie, koffie, rundvlees en hout is een van de belangrijkste factoren die ontbossing veroorzaken. De invoer van deze producten komt vaak uit waardeketens met een beperkte traceerbaarheid maar een grote ecologische en sociale impact.

Figuur 4 laat zien hoe deze voetafdruk zich sinds 2009 heeft ontwikkeld, evenals de prognoses tot 2030.

⁵ – Maar omdat een deel van het binnenlands geproduceerde voedsel geïmporteerde ingrediënten of veevoer bevat, heeft de import van 30-40% invloed op een totaal van 60% van de consumptie.

Afbeelding 4: Ontbossing ingebed in belangrijke EU-grondstoffenimport

Bron: Europese Commissie, effectbeoordeling, 2021

Tegen deze achtergrond van versnelde achteruitgang van ecosystemen heeft de Europese Unie besloten om de bescherming van biodiversiteit te integreren in haar regelgeving.

De EUDR (EU ontbossingsverordening), oftewel Verordening (EU) 2023/1115, heeft als doel de link tussen Europese consumptie en wereldwijde ontbossing te doorbreken. Het wordt aangenomen op 31 mei 2023 en verplicht bedrijven die actief zijn in de EU om volledige transparantie te bieden om te bewijzen dat hun producten niet afkomstig zijn van land dat ontbost is na 31 december 2020. Het was oorspronkelijk gepland om in 2025 en 2026 van kracht te worden.

Deze verordening maakt deel uit van de Europese Green Deal, de biodiversiteitsstrategie voor 2030 en de klimaatneutraliteitsagenda van de EU voor 2050.

EUDR: reageren op de urgentie van ontbossing

De EUDR markeert een opmerkelijk keerpunt in de integratie van milieukwesties in de marktregulering. In tegenstelling tot vrijwillige benaderingen of privékeurmerken creëert deze verordening een wettelijk bindend kader met sancties en extraterritoriale reikwijdte, als antwoord op het wereldwijde ontbossingsprobleem.

Zodra de verordening volledig van kracht is, zal elk bedrijf dat in de EU actief is, of het nu in de EU gevestigd is of

niet, onder de verordening vallen voor gespecificeerde producten die verband houden met ontbossing. Dit omvat zowel import als export.

De doelstellingen omvatten zeven risicovolle grondstoffen: vee, cacao, koffie, palmolie, soja, hout en rubber (hevea). Het omvat ook een breed scala aan afgeleide producten zoals leer, chocolade, papier, meubilair of bepaalde chemicaliën op basis van palmolie.

Een zorgvuldigheidsstelsel

Om aan de eisen te voldoen, moet elk bedrijf een stelsel van zorgvuldigheidseisen implementeren om aan te tonen dat, voor de betreffende producten:

- Ze zijn niet gekoppeld aan ontbossing, d.w.z. ze zijn niet geproduceerd op land dat na 31 december 2020 is ontbost
- Ze zijn legaal geproduceerd, in overeenstemming met alle geldende wetten in het land van herkomst (landrechten, arbeidswetgeving, milieu- en belastingnormen, enz.)
- Ze zijn traceerbaar dankzij nauwkeurige geolokaliseerde gegevens over de productiepercelen

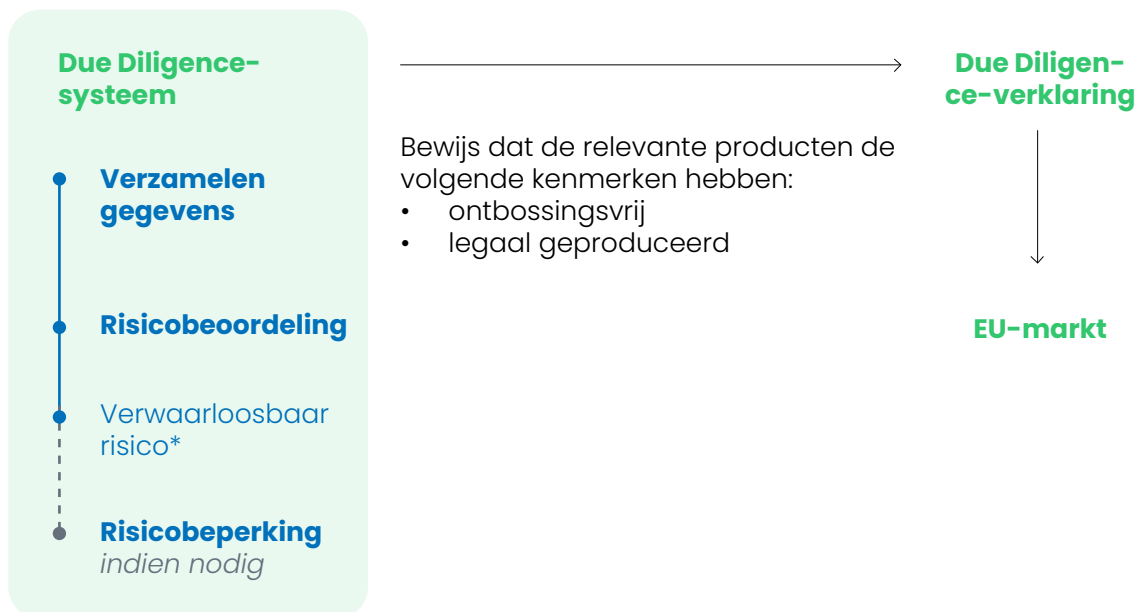
Traceerbaarheid staat centraal in de verordening. Voor bedrijven groter dan vier hectare moeten de gegevens worden aangeleverd als GPS-polygonen, zodat verificatie via satellietbeelden mogelijk is. Voor kleinere bedrijven volstaat een enkel GPS-punt voor het verzamelen van gegevens. Bedrijven moeten ook hoeveelheden, productieperioden en bewijzen van naleving van wettelijke voorschriften en milieuvoorschriften documenteren.

Bedrijven die onder de richtlijn vallende producten voor het eerst naar Europa exporteren, moeten een risicobeoordeling uitvoeren, rekening houdend met:

- De mate van ontbossing in het land van herkomst
- De complexiteit en transparantie van de toeleveringsketen
- De kwaliteit van lokaal bestuur

Tenzij het risico verwaarloosbaar is, moet het bedrijf risicobeperkende maatregelen nemen, zoals een risicobeperkingsplan met onafhankelijke audits, aanvullende documentatie, diversificatie van leveranciers, enz.

Afbeelding 5: Overzicht van het due diligence-proces van de EUDR

Bron: International Institute for Sustainable Development, 2025

Landenclassificatie en gedifferentieerde procedures

Het systeem voorziet ook in differentiatie op basis van het risiconiveau van het land van herkomst. Voor producten uit gebieden met een laag risico gelden lichtere zorgvuldigheidsprocedures, terwijl voor producten uit gebieden met een hoog risico strengere verplichtingen en frequentere controles gelden. Deze classificatie op basis van objectieve criteria (ontbossingspercentages, kwaliteit van het bestuur, inspanningen voor bosbescherming) zal regelmatig worden bijgewerkt door de Europese Commissie.

Controles en sancties

Ten minste 9% van de bedrijven die actief zijn in landen met een standaard- of hoog risico zal worden gecontroleerd. De bevoegde autoriteiten beschikken over verificatie-instrumenten zoals inspecties ter plaatse, documentanalyses en het gebruik van satellietbeelden.

De beoogde sancties zijn aanzienlijk en bedoeld als afschrikmiddel:

- Uit de handel nemen of vernietigen van niet-conforme producten
- Proportionele boetes tot 4% van de jaarlijkse EU-omzet
- Inbeslagname van de producten en de opbrengst van de verkoop ervan
- Tijdelijke uitsluiting van openbare aanbestedingen en EU-financiering

Implicaties en beperkingen

De EUDR streeft naar transparantie in toeleveringsketens en is een direct instrument om niet-financiële risico's te beoordelen. Bedrijven die de legaliteit en traceerbaarheid van hun inkoop niet kunnen aantonen, riskeren niet alleen financiële sancties, maar ook een verhoogd reputatierisico en mogelijk verlies van toegang tot de Europese markt.

De implementatie zal complex zijn. Traceerbaarheids- en zorgvuldigheidseisen brengen aanzienlijke kosten met zich mee, vooral voor kleine en middelgrote ondernemingen of producenten in het Zuiden, die door dergelijke maatregelen verzwakt zouden kunnen worden. Daarnaast is er al kritiek op de landenclassificatie en de betrouwbaarheid van de gebruikte gegevens, zoals het risico op ontwijking of marginalisatie.

Eind september 2025 stelde de Europese Commissie voor om de inwerkingtreding van de verordening nog een jaar uit te stellen (na een eerste uitstel dat al was

vastgesteld) om bedrijven en lidstaten meer tijd te geven om zich voor te bereiden. Dit besluit onderstreept zowel de striktheid van de regeling als de technische uitdagingen in verband met de implementatie. Er zijn ook diplomatieke spanningen omdat verschillende grote exporterende landen, waaronder Brazilië, Indonesië en de Verenigde Staten, kritisch staan tegenover het kader. Ze beschouwen het als te restrictief of zelfs discriminerend voor hun landbouwsectoren.

Ondanks de moeilijkheden die inherent zijn aan de invoering ervan, **maakt het EUDR deel uit van een bredere aanscherping van het milieubeleid, dat zich nu ook uitstrekt tot het behoud van biodiversiteit.**

Deze ontwikkeling weerspiegelt de geleidelijke materialisatie van biodiversiteitsgerelateerde overgangrisico's, die een structureel financieel probleem aan het worden zijn voor zowel bedrijven als investeerders.

Biodiversiteit: een nieuwe lens voor duurzaam beleggen

Vooraf ontbossing en biodiversiteitsverlies laten een groeiende onderlinge afhankelijkheid zien tussen duurzaamheid en economische prestaties. Milieucrisis vallen niet langer alleen binnen de ecologische sfeer. Dit is precies wat het principe van dubbele materialiteit wil vastleggen.

Deze dubbele interpretatie van duurzaamheidskwesties omvat enerzijds impactmaterialiteit, die beoordeelt hoe bedrijven het milieu en de maatschappij beïnvloeden. Aan de andere kant omvat het financiële materialiteit, die meet hoe deze milieukwesties de

bedrijfsprestaties en waardering beïnvloeden.

Deze benadering, die nu is verankerd in Europese regelgevende kaders zoals de CSRD, de SFDR en het aankomende CS3D⁶, is een belangrijke verschuiving door het begrip risico uit te breiden tot buiten de financiële sfeer en ook ecologische en sociale externaliteiten te omvatten. De vernietiging van natuurlijk kapitaal is niet langer slechts een extra-financiële kwestie, maar een meetbare bron van economische kwetsbaarheid.

Van impactmaterialiteit naar financiële materialiteit

Recente ontwikkelingen in de regelgeving, van een strenger anti-ontbossingsbeleid tot de proliferatie van rapportagekaders, illustreren de onderlinge verbanden tussen impact en risico. Bedrijven die sterk afhankelijk zijn van natuurlijke hulpbronnen of fragiele toeleveringsketens worden in toenemende mate blootgesteld aan aantasting van ecosystemen, strengere regelgeving en een groeiende roep om transparantie.

Voor beleggers is dubbele materialiteit dus een essentieel analytisch kader geworden. Het gaat niet langer alleen om het meten van de milieueffecten van bedrijven, maar ook om het beoordelen van hoe de afbraak van de natuur van invloed is op beleggingsportefeuilles.

Ondanks de mondiale aard van het probleem is biodiversiteit van nature een lokale aangelegenheid. Het verlies aan biodiversiteit is nauw verbonden met de ecologische omstandigheden en het landgebruik die specifiek zijn voor elk gebied en elk bioma.

Vooraf ontbossing illustreert deze realiteit. De gevolgen variëren sterk afhankelijk van ecosystemen, landbouwpraktijken of sociaaleconomische contexten. Dezelfde activiteit kan heel verschillende effecten hebben, afhankelijk van of deze plaatsvindt in het Amazonegebied, Zuidoost-Azië of Centraal-Europa.

Om deze dynamiek te begrijpen en te meten, moeten we verder gaan dan globale indicatoren door een geografische interpretatie van risico's en afhankelijkheden op te nemen.

6 - respectievelijk de EU-richtlijn inzake duurzaamheidsverslagen, de verordening inzake informatieverstrekking over duurzame financiering en de richtlijn inzake due diligence op het gebied van duurzaamheid.

Een op materialiteit gebaseerde analyse van biodiversiteit

Voor een volledige integratie van dubbele materialiteit zijn tools nodig die de precieze ecologische impact van bedrijven kunnen koppelen aan hun financiële risico's en kansen, waarbij rekening wordt gehouden met hun geografische dimensies.

Bij Candriam hebben we een eigen biodiversiteitsmodel ontworpen dat een globale voetafdrukbenadering combineert met een gelokaliseerde geografische analyse. Dit model beoordeelt zowel de impact van bedrijven en hun afhankelijkheid van biodiversiteit als de precieze locatie van hun bedrijfsmiddelen (zoals industriële sites, mijnen en toeleveringsketens) om gebieden met een hoog ecologisch risico te identificeren.

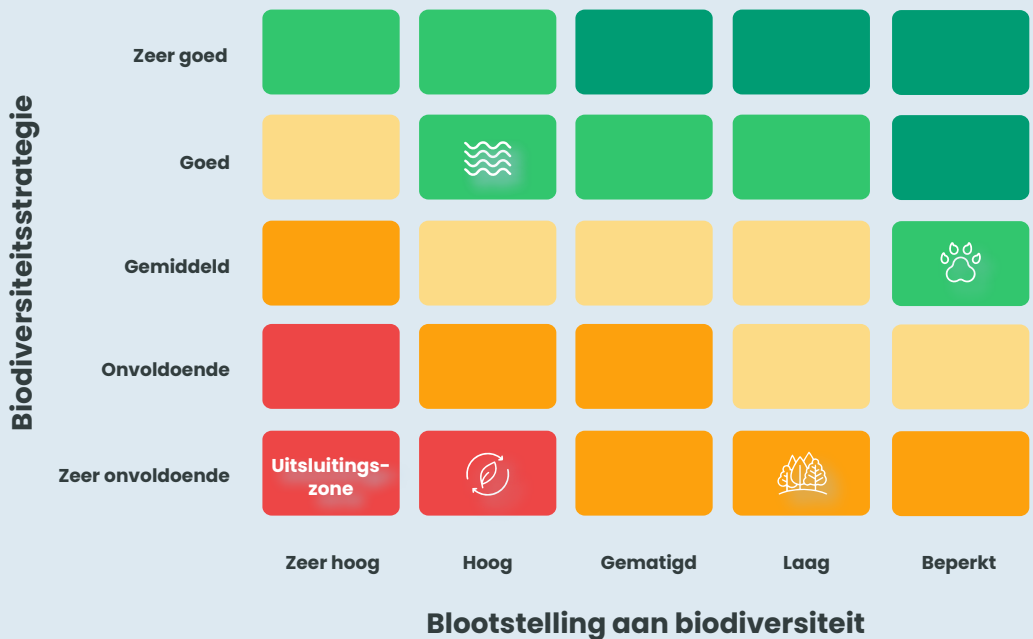
Door deze gegevens te vergelijken met lokale milieu-indicatoren zoals gebieden met water-

stress, bedreigde soorten of de aanwezigheid van inheemse bevolkingsgroepen, kunnen we de druk op ecosystemen kwantificeren en de kwetsbaarheid van elk bedrijf voor aantasting van de natuur en verlies van biodiversiteit beter begrijpen.

Dit instrument stelt ons in staat om de "waar"-dimensie concreet te integreren in onze investeringsbeslissingen en trouw te blijven aan onze overtuiging dat een succesvolle ecologische transitie ook een rechtvaardige transitie moet zijn – waarbij ecologische duurzaamheid wordt verzoend met economische rechtvaardigheid.

Op basis van dit raamwerk hebben we een biodiversiteitsmatrix opgesteld om te beoordelen of bedrijven een adequaat biodiversiteitsbeheer hebben ingevoerd, gezien hun blootstelling aan biodiversiteitsgerelateerde risico's en gevolgen.

Afbeelding 5: Uitsluiting op basis van Candriam's biodiversiteitsmatrix

Bron: [Biodiversiteitsstrategie Candriam, oktober 2024](#).

Navigeren door een complexe omgeving: hefboomen voor beleggers

Om de waarde van onze beleggingen te beschermen, moet ESG-analyse evolueren naar een meer granulaire benadering van natuurgerelateerde afhankelijkheid en impact, op basis van opkomende frameworks zoals TNFD, ENCORE en SBTN⁶. Deze tools maken het mogelijk om bedrijven te identificeren die het meest kwetsbaar zijn voor biodiversiteitsgerelateerde risico's, maar ook bedrijven die zichzelf positioneren als aanjagers van duurzame transformatie.

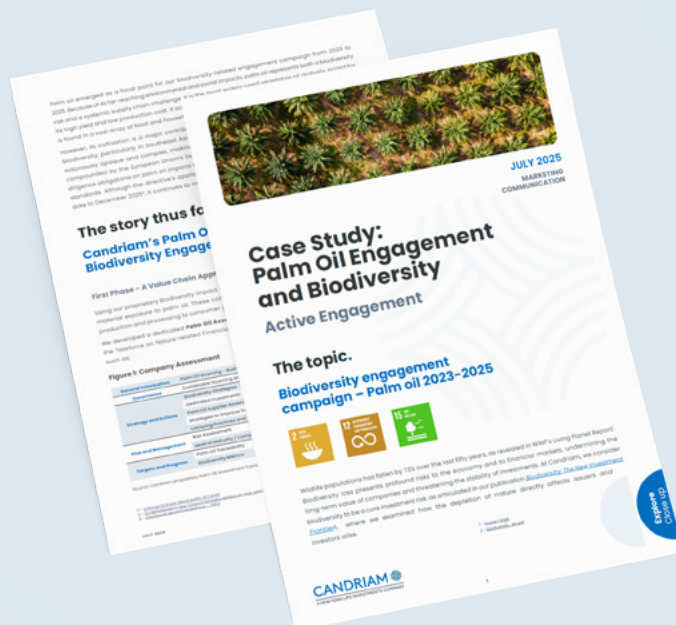
Deze tools helpen ook bij het identificeren van de bedrijven die het meest blootstaan aan overgangsrisico's, maar ook van de bedrijven die zich

onderscheiden door proactief bestuur, verbeterde traceerbaarheid of geloofwaardige toezeggingen op het gebied van impactreductie.

Betrokkenheid van aandeelhouders is een essentiële hefboom, die zowel voortvloeit uit de analyse als er integraal deel van uitmaakt. Door in gesprek te gaan met bedrijven en andere belanghebbenden over het beheer van risico's met betrekking tot ontbossing, landomzetting of traceerbaarheid van de toeleveringsketen, kunnen investeerders bijdragen aan betere praktijken in de sector.

Candriam voert een engagementscampagne voor palmolie, een sector die symbool staat voor tropische ontbossing. Ons initiatief is bedoeld om transparantere toeleveringsketens te bevorderen en om bedrijven aan te moedigen een geloofwaardig en controleerbaar "zero-

deforestation" beleid te voeren, in lijn met toekomstige Europese wettelijke vereisten. Deze aanpak illustreert hoe investeerders een risico op het gebied van regelgeving en reputatie kunnen omzetten in een hefboom voor concrete en blijvende verbetering (en betere investeringen).

Lees onze casestudy, [Palmolie-engagement en biodiversiteit](#).

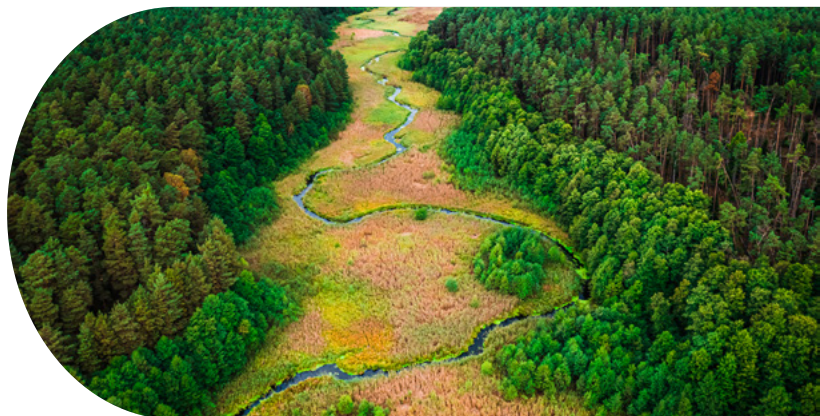
Conclusie: waarde creëren door natuurlijk kapitaal te beschermen

Actie ondernemen om ontbossing tegen te gaan en biodiversiteit te behouden is niet langer alleen een ecologische noodzaak; het is ook een belangrijke economische en financiële kwestie geworden. Nu overheidsbeleid zoals de EUDR eisen voor transparantie en traceerbaarheid stelt en verbetert, wordt de natuur een troef die we kunnen beschermen en integreren in investeringsbeslissingen.

Voor beleggers begint hiermee een blijvende verschuiving. Het gaat niet langer alleen om het uitsluiten van activiteiten met een hoog risico, maar

om het identificeren van activiteiten die bijdragen aan het behoud van natuurlijk en economisch kapitaal. Het integreren van dubbele materialiteit, het uitvoeren van fijnmazige analyses van de afhankelijkheid van biodiversiteit en actieve betrokkenheid zijn allemaal hefboomen om een wereldwijd risico om te zetten in een duurzame investeringskans.

Door de biodiversiteit te beschermen, beschermen investeerders de waarde van de reële economie – en uiteindelijk hun eigen investeringen.

Bronnen

- [Meer dan 75% van het land op aarde is aangetast | National Geographic](#)
- [Wereldwijd beoordelingsrapport over biodiversiteit en ecosysteemdiensten | IPBES-secretariaat](#)
- [EUDR: Europese verordening tegen ontbossing en aantasting van bossen](#)
- [Franse invoer van grondstoffen met ontbossingsrisico tussen 2012 en 2022 | Gegevens en statistische studies](#)
- [2018.11.14_SNDI_0.pdf](#)
- [20210112_Synthese_Fronts-deforestation-moteurs-et-reponses-dans-un-monde-en-mutation_WWF.pdf](#)
- [De impact van EU-consumptie op ontbossing – Publicatiebureau van de EU](#)
- [De toestand van de bossen in de wereld 2020](#)
- [De toestand van voedselzekerheid en voeding in de wereld 2020](#)
- [Ontbossing in verband met landbouw | Global Forest Review](#)
- [– SDG-indicatoren](#)
- [Europese verordening tegen ontbossing en aantasting van bossen – Nationale strategie tegen geïmporteerde ontbossing](#)
- [De EUDR: doelstellingen en hulpmiddelen | Forest Stewardship Council](#)
- [EUDR: FAQ's in het Frans en Duits – Internationaal](#)
- [Verordening inzake ontbossingsvrije producten – Europese Commissie](#)
- [EU-deforestatieregelgeving – Belangrijkste principes en aanbevelingen \(Proforest\)](#)
- [API no. 165 EUDR.pdf](#)
- [Uitpakken van de ontbossingsverordening van de Europese Unie: Een overzicht van de vereisten voor operators en kmo's](#)
- [EU-wet gaat bosverlies tegen en helpt investeerders bij het identificeren van risico's in de toeleveringsketen | PRI blog](#)
- [Waarnemingspost voor de bossen van de EU](#)
- [EUDR case study.pdf](#)

Dit document wordt uitsluitend voor informatieve en educatieve doeleinden verstrekt en kan de mening en eigendomsinformatie van Candriam bevatten. De meningen, analyses en standpunten in dit document worden louter ter informatie verstrekt en houden geen aanbod in om financiële instrumenten te kopen of te verkopen, noch een beleggingsaanbeveling, noch de bevestiging van enigerlei transactie. Hoewel Candriam de gegevens en bronnen in dit document zorgvuldig selecteert, kunnen fouten of weglatingen niet a priori worden uitgesloten. Candriam kan niet aansprakelijk worden gesteld voor directe of indirecte schade als gevolg van het gebruik van dit document. De intellectuele eigendomsrechten van Candriam moeten te allen tijde worden gerespecteerd, de inhoud van dit document mag niet worden gereproduceerd zonder voorafgaande schriftelijke toestemming. Dit document vormt geen onderzoek op beleggingsgebied in de zin van artikel 36, lid 1, van de gedelegeerde verordening (EU) 2017/565 van de Commissie. Candriam benadrukt dat deze informatie niet is opgesteld in overeenstemming met de wettelijke bepalingen ter bevordering van onafhankelijk onderzoek op beleggingsgebied, en dat zij niet onderworpen is aan enige beperking die de uitvoering van transacties verbiedt vóór de verspreiding van onderzoek op beleggingsgebied. Dit document is niet bedoeld om enig product of enige dienst te promoten en/of aan te bieden en/of te verkopen. Het document is evenmin bedoeld als een verzoek om diensten te verlenen.